

32001R0539

L 81/1

ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

21.3.2001

NARIADENIE RADY (ES) č. 539/2001

z 15. marca 2001

uvádzajúce zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci musia mať víza pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov a krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od tejto povinnosti

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 62 ods. 2 písm. b) bod i),

so zreteľom na návrh Komisie ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ⁽²⁾,

kedže:

- (1) Podľa článku 62 ods. 2 písm. b) zmluvy má Rada prijať pravidlá týkajúce sa víz na pobyty zamýšľané na menej ako tri mesiace a v tejto súvislosti sa požaduje určenie zoznamu tých tretích krajín, ktorých štátni príslušníci musia mať vízum pri prekračovaní vonkajších hraníc a tých krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od tejto povinnosti. Článok 61 uvádza tieto zoznamy medzi sprievodnými opatreniami, ktoré priamo súvisia s voľným pohybom osôb v priestore slobody, bezpečnosti a spravodlivosti.
- (2) Toto nariadenie vychádza priamo zo schengenského *acquis* podľa protokolu, ktorý ho integruje do rámca Európskej únie, ďalej uvádzaný ako „schengenský protokol“. Toto nebude mať vplyv na povinnosti členských štátov vyplývajúce z *acquis*, ako je definované v prílohe A k rozhodnutiu 1999/435/ES z 20. mája 1999 o určení schengenského *acquis* na účely stanovenia právneho základu pre všetky ustanovenia alebo rozhodnutia, ktoré tvoria toto *acquis*, v súlade s ustanoveniami Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva a Zmluvy o Európskej únii ⁽³⁾.
- (3) Toto nariadenie je súčasťou ďalšieho rozvoja tých ustanovení, vo vzťahu ku ktorým bola podľa Schengenského protokolu schválená užšia spolupráca a spadá do oblasti uvedenej v článku 1 bod B rozhodnutia Rady

1999/437/ES zo 17. mája 1999 o niektorých opatreniach na uplatnenie dohody uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórsym kráľovstvom týkajúcich sa pripojenia sa týchto dvoch štátov k vykonávaniu, uplatňovaniu a rozvoju schengenského *acquis* ⁽⁴⁾.

- (4) Podľa článku 1 protokolu o stanovisku Spojeného kráľovstva a Írska, tvoriaceho prílohu k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o založení Európskeho spoločenstva, sa Írsko a Spojené kráľovstvo nezúčastňujú na prijatí tohto nariadenia. Následne a bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 4 vyššie uvedeného protokolu, sa ustanovenia tohto nariadenia nevzťahujú ani na Írsko, ani na Spojené kráľovstvo.
- (5) Určenie tých tretích krajín, ktorých štátni príslušníci podliehajú vízovej povinnosti a tých, ktorí sú od nej oslobodení, sa riadilo uvážlivým hodnotením, od prípadu k prípadu, rôznych kritérií súvisiacich, okrem iného, s nelegálnou imigráciou, verejným záujmom a bezpečnosťou a so zahraničnými vzťahmi Európskej únie s tretími krajinami, pričom sa venovala pozornosť aj aspektom regionálnej spojitosti a reciprocity. Treba vytvoriť ustanovenie pre mechanizmus spoločenstva, ktorý umožní realizáciu tejto zásady reciprocity, ak sa jedna z tretích krajín zaradených do prílohy II tohto nariadenia rozhodne uložiť štátnym príslušníkom jedného alebo viacerých členských štátov vízovú povinnosť.
- (6) Dohoda o Európskom hospodárskom priestore oslobodzuje štátnych príslušníkov Islandu, Lichtenštajnska a Nórska od vízovej povinnosti, tieto krajiny nie sú zaradené do zoznamu v prílohe II k tomuto nariadeniu.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 177 E, 27.6.2000, s. 66.

⁽²⁾ Stanovisko z 5. júla 2000 (doposiaľ neuverejnené v úradnom vestníku).

⁽³⁾ Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 31.

- (7) Pokiaľ ide o osoby bez štátnej príslušnosti a osoby uznané za utečencov, bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia záväzkov podľa medzinárodných dohôd podpísaných členskými štátmi a najmä Európskej dohody o zrušení víz pre utečencov podpísanej v Štrasburgu 20. apríla 1959, rozhodnutie o vízovej povinnosti alebo oslobodení od nej sa má zakladať na tej tretej krajine, v ktorej majú tieto osoby trvalé bydlisko a v ktorej im boli vydané ich cestovné doklady. Avšak vzhľadom na rozdiely vo vnútroštátnych právnych predpisoch uplatniteľných na osoby bez štátnej príslušnosti a na osoby uznané za utečencov, môžu členské štáty rozhodnúť, či tieto kategórie osôb budú podliehať vízovej povinnosti, keď tretia krajina, v ktorej majú tieto osoby trvalé bydlisko a v ktorej im boli vydané ich cestovné doklady, je jednou z tretích krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od vízovej povinnosti.
- (8) V osobitných prípadoch, kde sú vymedzené osobitné vízové pravidlá, môžu členské štáty oslobodiť od vízovej povinnosti určité kategórie osôb alebo ju nariadiť v súlade s medzinárodným právom verejným alebo zvyklosťou.
- (9) S cieľom zabezpečiť, aby sa tento systém uplatňoval otvorene a aby dotknuté osoby boli informované, majú členské štáty oznamovať ostatným členským štátom a Komisii opatrenia, ktoré prijímajú v súlade s týmto nariadením. Z tých istých dôvodov majú byť tieto informácie uverejnené aj v *Úradnom vestníku Európskych spoločností*.
- (10) Podmienky upravujúce vstup na územie členských štátov alebo vydávanie víz nebudú mať vplyv na pravidlá, ktorými sa v súčasnosti upravuje uznávanie platnosti cestovných dokladov.
- (11) V súlade so zásadou proporcionality, stanovenej v článku 5 zmluvy, je uzákonenie nariadenia uvádzajúceho zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci musia mať víza pri prekračovaní vonkajších hraníc a krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od tejto povinnosti, tak potrebným, ako aj vhodným prostriedkom na zabezpečenie efektívneho fungovania spoločných vízových pravidiel.
- (12) Toto nariadenie stanovuje úplnú harmonizáciu pokiaľ ide o tretie krajiny, ktorých štátni príslušníci podliehajú vízovej povinnosti pre prekročenie vonkajších hraníc členských štátov a tie krajiny, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od tejto povinnosti. Avšak uplatňovanie oslobodenia od vízovej povinnosti pre štátnych príslušníkov určitých tretích krajín, ktoré sú uvedené na zozname v prílohe II, nadobudne účinnosť až neskôr. Pre tento účel prijme Rada rozhodnutie pre každú z týchto krajín na základe správ vypracovaných Komisiou,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

1. Od štátnych príslušníkov tretích krajín na zozname v prílohe I sa vyžaduje, aby mali víza pri prechode vonkajších hraníc členských štátov.
2. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 8 ods. 2, sú štátni príslušníci tretích krajín na zozname v prílohe II oslobodení od povinnosti ustanovenej v odseku 1 pre pobyty nepresahujúce celkom tri mesiace.
3. Štátni príslušníci nových tretích krajín, ktoré predtým patrili na zoznamy v prílohách I a II, podliehajú ustanoveniam odseku 1 a 2, pokiaľ Rada nerozhodne inak podľa postupu stanoveného v príslušnom ustanovení zmluvy.
4. Tým, že tretia krajina na zozname v prílohe II zavedie vízovú povinnosť pre štátnych príslušníkov členského štátu, podnieti sa uplatnenie nasledovných ustanovení bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia akejkoľvek dohody, ktorú mohlo predtým spoločenstvo uzatvoriť s touto treťou krajinou a ktorá poskytovala oslobodenie od vízovej povinnosti:
 - a) členský štát môže písomne oznámiť Komisii a Rade skutočnosť, že tretia krajina zaviedla vízovú povinnosť;
 - b) v prípade takéhoto oznámenia sa povinnosť členského štátu uložiť štátnym príslušníkom dotknutej tretej krajiny vízovú povinnosť zavedie dočasne 30 dní po oznámení, pokiaľ Rada, konajúc predtým na základe kvalifikovanej väčšiny, nerozhodne inak;
 - c) dočasné zavedenie vízovej povinnosti uverejní Rada v *Úradnom vestníku Európskych spoločností* pred nadobudnutím účinnosti;
 - d) Komisia preskúma každú žiadosť podanú Radou alebo členským štátom, ktorý podáva návrh Rade na zmenu a doplnenie príloh k tomuto nariadeniu o tom, aby bol dotknutý tretí štát zaradený do prílohy I a odstránený z prílohy II;
 - e) ak predtým, ako Rada prijme takúto zmenu a doplnenie príloh k tomuto nariadeniu, tretia krajina zruší svoje rozhodnutie zaviesť vízovú povinnosť, dotknutý členský štát to okamžite písomne oznámi Komisii a Rade;
 - f) Rada uverejní takéto oznámenie v *Úradnom vestníku Európskych spoločností*. Dočasné zavedenie vízovej povinnosti pre štátnych príslušníkov dotknutej tretej krajiny sa zruší 7 dní od dátumu jeho uverejnenia.

Článok 2

Na účely tohto nariadenia „vízum“ znamená povolenie vydané členským štátom alebo rozhodnutie prijaté týmto štátom, ktoré sa vyžaduje s cieľom:

- vstupu kvôli zamýšľanému pobytu v tomto členskom štáte alebo vo viacerých členských štátoch, ktorý nepresahuje celkom tri mesiace,
- vstupu s cieľom tranzitu cez územie tohto členského štátu alebo viacerých členských štátov, s výnimkou tranzitu na letisku.

Článok 3

Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia záväzkov podľa Európskej dohody o zrušení víz pre utečencov podpísanej v Štrasburgu 20. apríla 1959, osoby uznané za utečencov a osoby bez štátnej príslušnosti:

- podliehajú vízovej povinnosti, ak tretia krajina, kde majú trvalé bydlisko a ktorá vydala ich cestovné doklady, je jednou z krajín na zozname v prílohe I,
- môžu byť oslobodení od vízovej povinnosti, ak tretia krajina, kde majú trvalé bydlisko a ktorá vydala ich cestovné doklady, je jednou z krajín na zozname v prílohe II.

Článok 4

1. Členský štát môže stanoviť výnimky z vízovej povinnosti stanovenej v článku 1 ods. 1 alebo z vízovej povinnosti stanovenej v článku 1 ods. 2 pokiaľ ide o:

- a) držiteľov diplomatických pasov, úradných služobných pasov alebo iných úradných pasov;
- b) civilnej leteckej a námornej posádky;
- c) posádku lietadla a účastníkov núdzových a záchranných letov a iných pomocníkov v prípade katastrofy alebo nešťastia;
- d) civilnú posádku lodí plávajúcich v medzinárodných vodách;
- e) držiteľov priepustky vydané niektorou z medzivládnych medzinárodných organizácií svojim úradníkom.

2. Členský štát môže oslobodiť od vízovej povinnosti žiaka so štátnou príslušnosťou tretej krajiny uvedenej na zozname v prílohe I, ktorý má trvalé bydlisko v tretej krajine uvedenej na zozname v prílohe II a ktorý cestuje v súvislosti so školskou exkurziou ako člen skupiny žiakov sprevádzaných učiteľom z danej školy.

3. Členský štát môže stanoviť výnimky z vízovej povinnosti stanovenej v článku 1 ods. 2 pokiaľ ide o osoby vykonávajúce platenú činnosť počas svojho pobytu.

Článok 5

1. Do 10 pracovných dní od nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia oznámia členské štáty ostatným členským štátom a Komisii opatrenia, ktoré prijali podľa druhého pododseku článku 3 a článku 4. Akékoľvek ďalšie zmeny k týmto opatreniam budú obdobne oznámené do piatich pracovných dní.

2. Komisia uverejní pre informáciu v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* opatrenia, ktoré boli oznámené podľa odseku 1.

Článok 6

Toto nariadenie nemá vplyv na právomoc členských štátov pokiaľ ide o uznávanie štátov, územných jednotiek a pasov, cestovných dokladov a dokladov totožnosti vydaných ich orgánmi.

Článok 7

1. Nariadenie Rady (ES) č. 574/1999 ⁽¹⁾ bude nahradené týmto nariadením.

2. Konečná verzia Spoločných konzulárnych pokynov (CCI) a Spoločnej príručky (CM), ako vyplýva z rozhodnutia Schengenského výkonného výboru z 28. apríla 1999 (SCH/Com-ec (99) 13), sa mení a dopĺňa takto:

1. záhlavie prílohy 1, časť I Spoločných konzulárnych pokynov a prílohy 5, časť I Spoločnej príručky, sa nahrádza týmto:

„Spoločný zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci podliehajú vízovej povinnosti uloženej nariadením (ES) č. 539/2001“;

2. zoznam v prílohe 1, časť I Spoločných konzulárnych pokynov a prílohy 5, časť I Spoločnej príručky, sa nahrádza zoznamom v prílohe I tohto nariadenia;

3. záhlavie prílohy 1, časť II Spoločných konzulárnych pokynov a prílohy 5, časť II Spoločnej príručky, sa nahrádza týmto:

„Spoločný zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od vízovej povinnosti nariadením (ES) č. 539/2001“;

4. zoznam v prílohe 1, časť II Spoločných konzulárnych pokynov a prílohy 5, časť II Spoločnej príručky, sa nahrádza zoznamom v prílohe II tohto nariadenia;

5. časť III prílohy 1 Spoločných konzulárnych pokynov a časť III prílohy 5 Spoločnej príručky sa vypúšťa.

3. Rozhodnutie Schengenského výkonného výboru z 15. decembra 1997 (SCH/Com-ex (97) 32) a zo 16. decembra 1998 (SCH/Com-ex 53, rev. 2) sa ruší.

Článok 8

1. Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiaty deň po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev*.

2. Avšak o nadobudnutí účinnosti článku 1 ods. 2 pre štátnych príslušníkov krajiny v prílohe II, ktorá je označená hviezdikou, rozhodne následne Rada, konajúc v súlade s článkom 67 ods. 3 zmluvy na základe správy uvedenej v nasledovnom pododseku.

Na tento účel požiada Komisia dotknutú krajinu, aby uviedla, aké záväzky je pripravená prijať v oblasti nelegálnej imigrácie a nelegálneho pobytu, vrátane repatriácie osôb z tejto krajiny, ktoré majú nelegálny pobyt, a aby o tom podala správu Rade. Komisia predloží Rade prvú správu spolu s akýmkoľvek užitočnými odporúčaniami najneskôr do 30. júna 2001.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 72, 18.3.1999, s. 2.

Predtým, ako Rada prijme akt zahrňujúci toto rozhodnutie, požiadavka stanovená v článku 1 ods. 1 je uplatniteľná na štátnych príslušníkov tejto krajiny. Články 2 až 6 tohto nariadenia sa uplatnia v plnom znení.

Toto nariadenie je záväzné vo svojej celistvosti a priamo uplatniteľné v členských štátoch v súlade so Zmluvou o založení Európskeho spoločenstva.

V Bruseli 15. marca 2001

Za Radu

predseda

M-I. KLINGVALL

PRÍLOHA I

SPOLOČNÝ ZOZNAM UVEDENÝ V ČLÁNKU 1 ODS. 1

1. ŠTÁTY

Afganistan	Bývalá juhoslovanská republika Macedónsko
Albánsko	Severná Kórea
Alžírsko	Severné Mariány
Angola	Omán
Antigua a Barbuda	Pakistan
Arménsko	Palau
Azerbajdžan	Papua-Nová Guinea
Bahamy	Peru
Bahrain	Filipíny
Bangladéš	Katar
Barbados	Rusko
Bielorusko	Rwanda
Belize	Svätý Krištof a Nevis
Benin	Svätá Lucia
Bhutan	Svätý Vincent a Grenada
Bosna a Hercegovina	Svätý Tomáš a Princov ostrov
Botswana	Saudská Arábia
Burkina Faso	Senegal
Burma/Myanmar	Seychely
Burundi	Sierra Leone
Kambodža	Šalamúnove ostrovy
Kamerun	Somálsko
Kapverdy	Južná Afrika
Stredoafriická republika	Srí Lanka
Čad	Sudán
Čína	Gabon
Kolumbia	Gambia
Kongo	Gruzínsko
Pobrežie Slonoviny	Ghana
Kuba	Grenada
Konzská demokratická republika	Guinea
Džibútí	Guinea Bissau
Dominika	Guyana
Dominikánska republika	Haiti
Egypt	India
Rovníková Guinea	Indonézia
Eritrea	Irán
Etiópia	Irak
Fidži	Jamajka
Juhoslovanská zväzová republika (Srbsko a Čierna Hora)	Jordánsko

Kazachstan	Surinam
Keňa	Svazijsko
Kiribati	Sýria
Kuvajt	Tadžikistan
Kirgizstan	Tanzánia
Laos	Thajsko
Libanon	Komory
Lesotho	Togo
Libéria	Tonga
Líbya	Trinidad a Tobago
Madagaskar	Tunisko
Malawi	Turecko
Maledivy	Turkmenistan
Mali	Tuvalu
Marshallove ostrovy	Uganda
Mauretánia	Ukrajina
Maurítiu	Spojené arabské emiráty
Mikronézia	Uzbekistan
Moldavsko	Vanuatu
Mongolsko	Vietnam
Maroko	Západná Samoa
Mozambik	Jemen
Namíbia	Zambia
Nauru	Zimbabwe
Nepál	
Niger	
Nigéria	

2. ÚZEMNÉ JEDNOTKY A ÚZEMNÉ SPRÁVNE ORGÁNY, KTORÉ NIE SÚ UZNANÉ ZA ŠTÁTY NAJMENEJ JEDNÝM ČLENSKÝM ŠTÁTOM

Východný Timor

Palestínsky správny orgán

Tchaj-wan

PRÍLOHA II

SPOLOČNÝ ZOZNAM UVEDENÝ V ČLÁNKU 1 ODS. 2

1. ŠTÁTY

Andorra	Litva
Argentína	Malajzia
Austrália	Malta
Bolívia	Mexiko
Brazília	Monako
Brunej	Nový Zéland
Bulharsko	Nikaragua
Kanada	Panama
Chile	Paraguaj
Kostarika	Poľsko
Chorvátsko	Rumunsko (*)
Cyprus	Salvador
Česká Republika	San Marino
Ekvádor	Singapúr
Estónsko	Slovensko
Guatemala	Slovinsko
Svätá stolica	Južná Kórea
Honduras	Švajčiarsko
Maďarsko	Spojené štáty americké
Izrael	Uruguay
Japonsko	Venezuela
Lotyšsko	

2. ZVLÁŠTNE ADMINISTRATÍVNE REGIÓNY ČÍNSKEJ ĽUDOVEJ REPUBLIKY

- Hongkong SAR ⁽¹⁾
- Macao SAR ⁽²⁾

(¹) Oslobodenie od vízovej povinnosti sa týka iba držiteľov pasu „Zvláštneho administratívneho regiónu Honkongu“.

(²) Oslobodenie od vízovej povinnosti sa týka iba držiteľov pasu „Regiao Administrativa Especial de Macau“.

(*) Pozri článok 8 ods. 2.